

Z pražákova notesu II

Firma Rozvoj a Blahobyť, společnost s ručením omezením

Pojem „rozvoj“ je často chápán mylně a snad ještě častěji záměrně zkresleně vykládán. Vypadá to, že nás kdosi okradl o značnou část významu toho slova. Rozvoj je vývoj (stejný kořen slova), směřující ke zvětšení, zmnožení, zesložnění či zvýšení rozmanitosti. Je to tedy nějaký proces. Rozvíjet se může svalová soustava sportovce pod vlivem anabolik, ale zrovna tak rakovinný nádor v tomtéž těle. Rozvíjet se může třeba naše podnikatelská a investiční činnost. Co když ale zrovna usilovně podnikáme a investujeme v oboru bez perspektivy? Potom zároveň rozvíjíme svoji zranitelnost a budoucí neúspěšnost. Všimněme si, že **samotný pojem rozvoj o sobě nesděluje, zda je pozitivní, nebo negativní. Samotný pojem nám také o sobě neprozradí, které oblasti se týká, nebo do kterých může zasáhnout nezamýšleně.**

Možná to je důsledek vlivu veřejných sdělovacích prostředků, možná i čehosi dalšího, že jsme navyklí podvědomě spojovat rozvoj s materiálním bohatstvím, budováním staveb, prodeje výrobků... a pod. Na druhém místě pak často stojí rozvoj duševní a společenský, tedy rozvoj vzdělání, tvořivosti, poznání, rozvoj spolupráce, informovanosti, rozvoj přátelství...

S rozvojem materiálním se také často spojuje pojem „blahobyť“. Také toto slovo postihl podobný osud zjednodušování či omezování významu. Spojuje v sobě dvě slova: slovo blaho (blaženost) a být (ve smyslu žít, nikoliv mít!). Pochopitelně, že blaženost může pro každého představovat něco jiného.

Pojďme odkrývat významy a souvislosti dál. Vrátime se zpět do Vrchotových Janovic. Nebudeme se při tom strašit žádným vylidňováním vesnic, ale ani si nebudeme snít o turistických atrakcích, které nás všechny uživí. Nenecháme si vnucovat názory o jediné správné cestě. **Seznámíme se s vývojem, významy a možnostmi prostředí v němž žijeme – tedy krajiny, která nás obklopuje a kterou musíme a budeme muset využívat, stejně tak jako ti, co přijdou po nás.**

Pro začátek to hlavní: Krajina je, a vždy byla chápána různě. Původně, v období raného středověku, pojem krajina znamenal tu část světa, kterou vnímal člověk hospodařící na konkrétním kousku země. Co se nacházelo za horizontem (za kraji, okraji) tohoto prostoru, to byla již jiná krajina. Význam termínu krajina lépe pochopíme, když vedle něj položíme slovo kraj či krajan: těmi je vyjádřen niterný vztah člověka k místu. Můžeme ji chápat jako duševní inspiraci, ale zároveň ji můžeme vnímat jako prostor určený k maximálnímu ekonomickému zhodnocení, předmět mocenského zájmu či jako místo pro vyjádření našeho společenského postavení. Jinak tedy nahlízejí na krajinu básníci, malíři, jinak architekti a inženýři, ještě jinak geologové či ekologové, developéři či výrobci cementu, politici, ekonomové...

Jedna z definic zní: *"Krajina je část území, tak, jak je vnímána obyvatelstvem, a jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských činitelů a jejich vzájemných vztahů"*.